

domsundervisning m. v. og lov om beskæftigelse og uddannelse af unge — i videst muligt omfang tilpasses det uddannelsessystem, der ved nærværende lov opbygges for ikke-faglærte arbejdere.

Stk. 2. Uddannelse af unge under 18 år iværksættes i folkeskolens 8. og 9. klasse og efter reglerne i lov om ungdomsundervisning m. v. Hvor et brancheudvalg ønsker at iværksætte en særlig branchebetonet uddannelse for unge under 18 år og det viser sig, at uddannelsen ikke kan gennemføres inden for rammerne af loven om ungdomsundervisning m. v., kan uddannelsesrådet dog godkende, at uddannelsesforanstaltninger iværksættes efter reglerne i nærværende lov.

Stk. 3. Uddannelsesrådet kan ved forhandling med arbejdsmarkedets parter undersøge, om der bør tages initiativ til oprettelse af et brancheudvalg, jfr. § 4. Endvidere kan rådet om fornødent rette henstilling til et sådant udvalg om at tage konkret foreliggende opgaver op.

Stk. 4. Det påhviler uddannelsesrådet at udarbejde planer for og at iværksætte en uddannelse af lærere til den af nærværende lov omfattede uddannelse. Det påhviler endvidere rådet at udarbejde forslag til retningslinjer for lærernes aflønnings- og øvrige antagelsesvilkår, jfr. § 13, stk. 3.

Stk. 5. Det påhviler i øvrigt uddannelsesrådet at varetage alle opgaver, som er fælles for hele uddannelsesområdet, herunder samarbejde med brancheudvalgene, jfr. § 4, og med arbejdsmarkedets organisationer med henblik på gennem formålstjenlig oplysningsvirksomhed at sikre, at de etablerede uddannelser får størst mulig søgning og anerkendelse af arbejdsgivere og arbejdere. Rådet skal — om fornødent — i særlige tilfælde kunne yde brancheudvalgene økonomisk støtte i dette arbejde samt til afholdelsen af de i § 4, stk. 5, omhandlede udgifter.

Stk. 6. Uddannelsesrådet skal endelig mindst én gang om året afgive indstilling til de pågældende ministerier om bevillingsmæssige og dermed sammenhængende spørgsmål vedrørende uddannelse af ikke-faglærte arbejdere.

§ 4. Inden for hvert arbejdsområde (branche), hvor det af en af det pågældende områdes faglige organisationer med tilslutning af uddannelsesrådet findes ønskeligt —

eller hvor uddannelsesrådet skønner det ønskeligt, jfr. § 3, stk. 3 — påhviler det branchens centrale arbejdsgiver- og arbejderorganisationer at nedsætte et udvalg bestående af mindst 4 — og højst 8 — medlemmer, hvoraf henholdsvis arbejdsgiver- og arbejderorganisationerne i branchen for 3 år ad gangen vælger lige mange. Arbejdsgiverrepræsentanterne udpeges inden for områder, som i væsentlig grad beskæftiger ikke-faglært arbejdskraft. Arbejderrepræsentanterne udpeges inden for organisationer, der i væsentlig grad omfatter ikke-faglærte arbejdere. Udvalget vælger i eller uden for sin midte selv sin formand.

Stk. 2. For så vidt der mellem de organisationer, inden for hvilke der i henhold til stk. 1 udpeges repræsentanter til et brancheudvalg, er enighed derom, kan det pågældende brancheudvalg suppleres med indtil to repræsentanter med særligt kendskab til den i henhold til lov nr. 261 af 2. oktober 1956 om lærlingeforhold tilrettelagte uddannelse.

Stk. 3. Uddannelsesrådet afgør efter forhandling med de pågældende organisationer, hvilket arbejdsområde der i forhold til denne bestemmelse skal anses for at udgøre en branche, ligesom rådet inden for arbejdsområder, hvor der findes flere organisationer, træffer bestemmelse om, hvilke organisationer der er berettiget til at vælge medlemmer til brancheudvalget. Uddannelsesrådets afgørelser kan indankes for arbejdsministeren.

Stk. 4. Brancheudvalget kan — om fornødent — nedsætte underudvalg for mindre områder — arbejdsmæssige eller geografiske. Hvor det skønnes hensigtsmæssigt, kan et sådant underudvalg helt eller delvis bestå af repræsentanter uden for brancheudvalget.

Stk. 5. Udgifterne til brancheudvalgets arbejde, herunder til eventuelt kontorhold og til medhjælp, afholdes af de i udvalget repræsenterede organisationer i forening, jfr. dog § 2, stk. 3, og § 3, stk. 5, sidste punktum.

§ 5. Det påhviler brancheudvalgene ved forhandling med de interesserede parter at klarlægge, hvor der inden for branchen findes behov for uddannelse af ikke-faglærte arbejdere, og i hvilke former dette behov bedst kan imødekommes. På grundlag heraf